

ခေတ်ပညာရေးနှင့် ခေတ်အမြင် ခေတ်အတွေး ခင်မောင်ဌေး (ပညာရေး)

စာရေးသူ၏ အမှာ စာ

ဤစာအုပ်သည် စာရေးသူ၏ စတုတ္ထမြောက်စာအုပ်ဖြစ်သည် ။ ပညာရေးသီးသန့်ဖြစ်သည် ။ လက်ရှိပညာရေးစနစ်အပေါ်တွင် မြင်တွေ့ခံစားရသမျှကို အပြုသဘောခံယူချက်(Positive Mind-d)ဖြင့် ရေးသားတင်ပြထားခြင်းသာဖြစ်သည် ။ ခေတ်သစ် အတွေးအမြင်သမားများကမူ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ င်တွင် ပညာရေးထက် အရေးကြီးသောအရာမှာ စီးပွားရေးပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ စီးပွားရေးတောင့်တင်း ခိုင်မာမှ ပညာရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နိုင်ကြောင်း တွေးမြင်တင်ပြကြသည် ။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ မတူညီကွဲပြားသည့် အတွေးအမြင်များကိုလည်း အသိအမှတ်ပြုကြရမည်ဖြစ်သည် ။

သို့သော်လည်း ပညာရေးသည် အားလုံး၏ အခြေခံရင်းမြစ်ဖြစ်သည်ကိုမူ မည်သူမျှ ငြင်းဆို၍ မရနိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ လည်း ပညာရှင်(Makareiko)က "ကမ္ဘာ့အထွတ်အထိပ်ကိုရောက်လိုလျှင် ပညာ ရေးကိုမြှင့်တင်ခြင်းမှ တစ်ပါး အခြားနည်းလမ်းမရှိနိုင်" ဟု ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ထို့ပြင် တောင်အာဖရိက လူမည်းခေါင်းဆောင် နီဘယ်ဆူရှင် နယ်လ်ဆင်မင်ဒဲလားက "Education is the greated powerful weapon wh ich we can use to change the world" ဟု ဆိုခဲ့ပြန်ပါသည် ။

ထို့အတူပင် "Education is the poor man's haven"ဟူ၍ လည်း

ကောင်း၊ Education polishes good nature and corrects the bad ones."ဟူ၍ လည်းကောင်း ဆိုခဲ့ကြလေ၏။

ဆိုရလျှင် ပညာရေးနိမ့်ကျသောနိုင်ငံများ သည် ဆင်းရဲတွင်းနက်ပါသည် ။ ရေရှည်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုတိုင်း မတွေ့နိုင်။ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သည့် ပညာရေးဖြင့်သာ နိုင်ငံ၏ ပုံရိပ်ကို မြှင့်တင်နိုင် ပါသည် ။ သို့ဖြစ်၍ လူစွမ်းအားအရင်းအမြစ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးသည် နိုင်ငံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် တိုက်ရိုက်အချိုးကျ နေသကဲ့သို့ ပင်ဖြစ်သည် ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။ ထိုလုပ်ငန်းစဉ်(Process)ကို အခြေခံကျကျ မရင်းနှီးမမြှုပ်နှံနိုင်သရွေ့ နိုင်ငံ၏ ပုံရိပ် မကောင်းနိုင်သေးပါ။

ယနေ့အချိန်ကာလသည် အမျိုးသားပညာရေးဥပဒေကြမ်းအား ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအသွင် ဖြင့် ချဉ်းကပ်နေချိန်ဖြစ်ရာ ပညာရှင်အသီးသီးတို့ ၏ "ကောင်းသောအကျင့်၊ သင့်သောအယူ၊ ဖြူသောစိတ်နှလုံးသားများ ဖြင့်" ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည် ။

ယင်းသို့သောအချိန်တွင် ပညာရေးဌာန၌ နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကျော် ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရသည့် အတွေ့အကြုံများ ဖြင့် မြင်တွေ့ခံစားရသမျှ တင်ပြထားရာ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော်သစ်တည်ဆောက် ရာ၌ ပညာရေးပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများ တွင် တစ်ထောင့်တစ်နေရာမှ အထောက်အကူအပံ့အပိုး တစ် စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်နိုင်ခဲ့မည်ဆိုလျှင် အလွန်ပင် ကျေနပ်စရာဖြစ်နေပါမည့် အကြောင်း။

ခင်မောင်ဌေး(ပညာရေး)
ဦးခင်မောင်ဌေး
တိုက်(၁၅)၊ ၇-လမ်း၊ ၇(လွှာ)A

၃-ရပ်ကွက် လှည်းတန်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်။
ဖုန်း-၀၉-၅၄၀၅၇၉၂

ရှင်သန်ခွင့်ပေးပါ

နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံတွင် ပညာရေးကဏ္ဍသည် အဓိကနေရာမှ ပါဝင်နေသည် မှာ ငြင်းဆိုဖွယ်ရာမရှိပါ။ အကြောင်းမှာ နိုင်ငံအတွက်လိုအပ်သော လူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ်များကို ပညာရေးကသာ မွေးထုတ်ပေးနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ လည်း နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နိုင်မှုသည် ပညာရေးက အရည်အချင်းပြည့်လူသားအရင်းအမြစ်များ မည်ရွေ့မည်မျှ မွေးထုတ်ပေးနိုင်သနည်းဆိုသည့် အချက်အပေါ်တွင် များစွာမူတည်နေပါသည်။

ယခုအခါ ပညာရေးကဏ္ဍသည် မူလတန်း၊ အလယ်တန်းအဆင့်များတွင် အခမဲ့ပညာရေး စနစ် သတ်မှတ်နေသည် မှာ ကျောင်းနေအရွယ်က လေးသူငယ်တိုင်း ကျောင်းစာသင်ခန်းများ အတွင်း သို့ရောက်ရှိရေးပင်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာသည် နှင့် အမျှ အခမဲ့ပညာရေးစနစ်များ တိုးချဲ့ လာနိုင်မည် ဖြစ်၏။

"ယနေ့လူငယ် နောင်ငယ်လူကြီး" ဆိုသည့် အတိုင်း ကလေးသူငယ်များ သည် နိုင်ငံ၏ အနာဂတ်ဖြစ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ လမ်းမပေါ်မှ ကလေးများ စာသင်ခန်းမအတွင်းရောက်ရှိရန် အစွမ်းကုန် ကြိုးပမ်းကြရမည် ဖြစ်၏။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ကျောင်းပြင်ပရောက်နေသည့် ကလေးသူငယ်များကိုလည်း ကျောင်းပြင်ပပညာရေးစနစ်ဖြင့် ပညာရေးနယ်ပယ်အတွင်း ပြန်လည်ဝင်ဆံ့နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းလျက်ရှိသည် ကို

လည်း တွေ့ရ၏။

ထိုသို့ကြိုးပမ်းနေချိန်တွင် ကလေးများအား လူကုန်ကူးသူ အချို့က လူမှောင်ခိုကူးကာ ရောင်းစားမှုများ လည်း ရှိ၏။ ကျောင်းစာသင်ခန်းမှ သည် အလုပ်ခွင်အတွင်း နည်းမျိုးစုံဖြင့် သိမ်း သွင်းနေသူများ လည်း ရှိ၏။ အချို့ကလေးများမှာ မိသားစု၏ လိုအပ်ချက်ကြောင့် မိဘကိုယ်တိုင် က ပင် လုပ်ငန်းခွင်ဝင်စေသည် များ လည်း ရှိ၏။

အဆိုးရွားဆုံးတစ်ခုမှာ မည်သို့မျှသိနားလည်နိုင်စွမ်းမရှိသေးသည့် နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်အတွင်း သို့ ကလေးများအား စည်းရုံးသိမ်းသွင်းအသုံး ချနေခြင်းပင်ဖြစ်သည် ။ မကြာသေးမီကဖြစ်ပွားခဲ့သော ဦးမြငါးစင်ကိစ္စ တွင် ကလေးသူငယ်များကို အသုံးချခဲ့သည် ကိုတွေ့ရ၏။ မီဒီယာစာမျက်နှာများ တွင် အထူးသဖြင့် ပညာရေးဝန်ထမ်းများ ၏ ကန့်ကွက်ရေး သားချက်များကို ဖတ်ရှုရပါသည် ။ နယ်ပယ် အသီးသီးမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ ၏ ထင်မြင်ယူဆချက်များကိုလည်း သိရ၏။

နိုင်ငံရေးသမားအချို့၏ ကလေးသူငယ်များအား လူထုဆန္ဒပြပွဲများ တွင် အသုံးချခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ လေ့လာဆန်းစစ်ကြည့်ရာတွင် ကလေးသူငယ်များ ၏ အခွင့်အရေး၊ ဥပဒေကပေးထား သည့် အကာအကွယ်များကို သိရှိနားလည်ဟန်မတူပေ။ ကလေးသူငယ်များကို အသုံးချခြင်းဖြင့် ပြည်သူလူထု၏ ထောက်ခံမှုရကာ မိမိတို့ ၏ နိုင်ငံရေးဂုဏ်သိက္ခာမြင့်မားမှုကို ယူလိုက်ကြခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ၏။

စင်စစ် ကလေးသူငယ်အခွင့်အရေးနှင့် ကလေးသူငယ်ဥပဒေအရ မည်သူမျှ ကိုယ်ကျိုးအလို့ငှာဖြစ်စေ၊ အခြားအကျိုးတစ်စုံတစ်ရာအရပင်ဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံရေးအရပင်ဖြစ်စေပြုမူရန်စေခိုင်းခြင်း၊ လှုံ့ဆော်ခြင်း၊ စေခိုင်းခြင်းများကို ဥပဒေအရ မပြုလုပ်

ရန်တားမြစ်ထားပါသည်။ ။ ယင်းတားမြစ်ချက် အား ဖောက်ဖျက်ပါက ကလေးသူငယ်ဆိုင်ရာ ဥပဒေအရ အရေးယူနိုင်ကြောင်း အတိအလင်းပင် ထုတ်ဖော်လာကြသည် ကို တွေ့ရသည်။ ။

ကလေးသူငယ်များ သည် မိဘရင်ခွင်နှင့် အခြေခံကျောင်းများ ရှိ ဆရာ ဆရာမများ ၏ ရင်ခွင် အတွင်း၌ သာ နွေးထွေးစွာရှိရမည့် အချိန်မျိုးဖြစ်ပါသည်။ ။ ဤအရွယ်သည် ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်ချ နိုင်သည့် အရွယ်မဟုတ်။ မှန်သည် မှားသည် မစဉ်းစားနိုင်သေးသည့် အရွယ်မို့ ပုံသွင်းကောင်းဖို့ လိုပါ သည်။ ။ အကျိုးအမြတ် တစ်စုံတစ်ရာရရန်သော်လည်းကောင်း၊ အလွဲသုံးစားပြုလုပ်ခြင်းသော်လည်း ကောင်း ပြုလုပ်ရန် မသင့်လျော်ကြောင်း ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်များ ၏ အကြံပြုချက်များကိုလည်း တွေ့ ရ၏။

ကလေးသူငယ်များ ၏ အုပ်ထိန်းသူမိဘများ အနေဖြင့်လည်း အရွယ်မရောက်သေးသည့် ကလေးငယ်များကို နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်တွင် ခုတုံးလုပ်ခြင်းမျိုးကို နှစ်သက်သဘောကျခြင်းမရှိ ကြောင်း မိဘများ ၏ ရင်ဖွင့်သံများကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သိနိုင်ပါသည်။ ။

ဒီမိုကရေစီခေတ်တွင် ဆန္ဒသဘောထား ထုတ်ဖော်ပြသခြင်းသည် ထူးဆန်းလှသည် တော့ မဟုတ်။ ထင်သာမြင်သာရှိသော ပြယုဂ်တစ်ခုဟု ဆိုလျှင်လည်း ရသည်။ ။ ဆန္ဒသဘောထားထုတ်ဖော် ပြသသည့် ပုံစံအမျိုးမျိုးရှိသည်။ ။ တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း ဆန္ဒထုတ်ဖော်ခြင်း၊ လူစုလူဝေးဖြင့်ထုတ် ဖော်ခြင်း စသည် ဖြင့်ရှိ၏။ မည်သို့သော ဆန္ဒပြမှုမျိုးပင်ဖြစ်စေ ဤအမှုကိစ္စမျိုးသည် ကိုယ်ပိုင်စဉ်း စားဆုံးဖြတ်နိုင်သူ၊ အရွယ်ရောက်သူများ သာ ဖြစ်သင့်ပါသည်။ ။

စင်စစ် ကလေးသူငယ်အရွယ်ဆိုသည် မှာ လွတ်လပ်ပျော်ပါးစွာဖြင့်

ကလေးဘဝကို ဖြတ်သန်း ရမည့် အရွယ်ဖြစ်သည်။ ကျောင်းစာသင်ချိန်တွင် ကျောင်းစာသင်ခန်းများ ထဲတွင် ရှိရန် ကျန်အားလပ် ချိန်များ တွင် ကလေးသူငယ်များ ဝါသနာပါရာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ ဖြင့်သာ အချိန်ကုန်လွန်သင့် ပါသည်။ ယင်းအခြေအနေမျိုးကို မိဘများ နှင့် ဆရာဆရာမများကသာ အများ ဆုံးနှင့် အသင့်တော်ဆုံး ဖော်ဆောင်ပေးနိုင်ပါသည်။

အဓိကအချက်မှာ ကလေးသူငယ်များ ကျောင်းစာသင်ခန်းများ အတွင်းသို့ ရောက်ရှိစေရေးပင် ဖြစ်၏။ ဆရာဆရာမများ ၏ သွန်သင်ဆုံးမသင်ကြားမှုအောက်တွင် ကြီးပြင်းစေသင့်၏။ လမ်းပေါ် တွင် လေလွင့်နေသော ကလေးများ ၊ ကျောင်းစာသင်ခန်းပြင်ပရောက်နေသည့် ကလေးများ သည် အသိဉာဏ်ပညာနည်းပါးကာ အရောင်ဆိုးလိုသူ၊ ကိုယ်ကျိုးအတွက်အတွက် အသုံးချလိုသူများ ၏ အသုံးချခံများ ဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။ ထို့ထက်ဆိုးသည် မှာ ကလေးသူငယ်များ ၏ အသိအမြင်အတွေးတွင် စစ်မှန်သော အမြင်သဘောထားများ ၊ ပကတိတရားများ ဝေဝါးသွားနိုင်ပါသည်။ အမှန်တရားမှ ကွေကွင်းသွားနိုင်ပါသည်။ မှားသည် ၊ မှန်သည် ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်စွမ်းမရှိသေးဘဲ ပုံစံခွက်အတွင်း ရိုက်သွင်းခံရသည့် ပုံစံမျိုးလည်း မဖြစ်သင့်လှပေ။

ထို့ကြောင့် ကလေးသူငယ်များ အရေးသည် နိုင်ငံအရေးဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် နိုင်ငံ တော်တည်ဆောက်ရေးတွင် အရေးကြီးလှသည့် လူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ်များ ၏ အရေးလည်း ဖြစ် သည်။ ယင်းတို့ကို မှန်မှန်ကန်ကန် သိမြင်နားလည်ခွင့်ပေးရမည်။ ရှင်သန်ခွင့်ပေးရမည် ဖြစ်၏။ ယင်းမှာ ကနဦးပြုစုပျိုးထောင်ပေးသူ ဦးဆောင်လမ်းပြ

သူတို့ ၏ အပေါ်တွင် များ စွာ တည်မှီနေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ပြုစုပျိုးထောင်ပေးသူ ဦးဆောင်လမ်းပြသူတို့ ၏ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ကြီးမှု၊

ပညာရည်ပြည့် ဝမှု၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်နိုင်မှုနှင့် နိုင်ငံရေးအရ
ရေရှည်မြော်တွေးမှုတို့ အပေါ်တွင် များစွာမူတည်နေသည် ဖြစ်ရာ မိမိ
တို့၏ သမိုင်းစာမျက်နှာများကို မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် အရပ်ဆိုးအကျဉ်းတန်
စေမှုမျိုးမှ ကွင်း ရှောင်နိုင်ကြဖို့ လိုမည်ဟု တွေးဆကြည့်မိပါသည်။ ။

ဒီဇင်ဘာ ၂၆၊ ၂၀၁၄

ကြေးမုံ။

ပြောင်းလဲလာသည့် ပညာရေးစနစ်အားချိန်ညှိခြင်း

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲ အောင်စာရင်းများ ကြိုတင်ကြေညာထားသည့် အတိုင်း ဇွန် ၇ ရက်တွင် ထွက်ရှိလာသည် ။ အောင်မြင်သူများ ၊ ဂုဏ်ထူးရရှိသူများ ပျော်မဆုံးမော်မဆုံးဖြစ်ကြ၏။ ရှုံး နိမ့်သူများ မှိုငြင်သူမှိုငြင် ငိုငိုသူငိုငို၊ ငိုသူငို ယိုသူယို။

စင်စစ်ဘဝခရီးလမ်းကို လျှောက်လှမ်းရာတွင် လည်း အမြဲတမ်းအနိုင်ရနေသည် မဟုတ်။ ရှုံး နိမ့်ရသည့် အခါများ လည်း ရှိ၏။ ရှုံးနိမ့်တိုင်းလည်း စိတ်ဓာတ်ကျစရာမဟုတ်ပါ။ "လေတိုက်တိုင်း သာ ရွက်ကြွေပါမူ၊ ဘယ်မှာ သစ်ရွက်ကျန်မည်နည်း။ ရေတိုက်စားတိုင်းသာ ကမ်းပြိုပါမူ ဘယ်မှာ မြေ သားကျန်မည်နည်း။ ကျရှုံးတိုင်းသာ ငိုရပါမူ ဘယ်မှာ မျက်ရည်ကျန်မည်နည်း"ဆိုသကဲ့သို့ပင်။ ဆုံး ရှုံးမှုနှင့် ကြုံရသည့် အခါတိုင်း မလျော့သောဇွဲလုံ့လ၊ ကြံ့ခိုင်သောစိတ်ဓာတ်ဖြင့် မိမိ၏ လိုအပ်ချက်၊ အားနည်းချက်များကိုရှာကာ အချိန်မီအခါမီ ပြုပြင်လိုက်လျှင် ဆုံးရှုံးခြင်းမှ သည် အောင်မြင်မှုဆီသို့ တက်လှမ်းနိုင်မည်သာဖြစ်သည် ။

ယခုနှစ်၏ တစ်နိုင်ငံလုံးအောင်ချက်ကို ယေဘုယျသုံးသပ်ရလျှင် ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းဝန်းကျင် တွင် သာ ရှိသည် ကိုတွေ့၏။ တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်အလိုက်ကြည့်လျှင် မွန်ပြည်နယ်သည် အောင်ချက်ရာခိုင်နှုန်း အကောင်းဆုံးဖြင့် လေးနှစ်ဆက်တိုက် ပထမနေရာတွင် ရပ်တည်နိုင်ခဲ့သည် ။

ထို့နောက်တွင် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ တနင်္သာရီ၊ ရန်ကုန်တိုင်း
ဒေသကြီးတို့ တွင် အသီး သီးရပ်တည်နိုင်ခဲ့ကြသည် ကို တွေ့ရ၏။ မြို့န
ယ်များ နှင့် ကျောင်းအလိုက်အောင်ချက်ရာနှုန်းများ ၊ ဂုဏ်ထူးအရေအ
တွက်များကိုကြည့်လျှင် ကွဲပြားနေကြမည်သာဖြစ်သည် ။

စင်စစ်တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စာမေးပွဲသည် အခြေခံကျောင်းသား၊
ကျောင်းသူများ ၏ ဘဝ လမ်းခွဲကို အဓိကဆုံးဖြတ်ပေးရာနေရာပင်ဖြစ်
သည် ။ အကြောင်းမှာ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲရ မှတ်ဖြင့် ကျောင်း
သား၊ ကျောင်းသူများ ၏ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း၊ တက္ကသိုလ်၊ ကောလိ
ပ် စသည် တို့ ကို ခွဲခြားနိုင်ခြင်းကြောင့် ပင်ဖြစ်သည် ။ လက်ရှိအနေအ
ထားတွင် ကျောင်းသားကျောင်းသူများ ၏ အရည်အချင်းကို စစ်ဆေးအ
ကဲဖြတ်ရာတွင် လည်း စာမေးပွဲထက်ကောင်းသည့် စနစ်မျိုးမရှိသေးပါ။

ယခုကျင်းပနေသည့် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲသည် အခြေခံပ
ညာကျောင်းသား၊ ကျောင်း သူများ အတွက် တစ်ခုတည်းသော အစိုးရစ
စ်စာမေးပွဲဖြစ်သည် ။ ဆိုလိုသည် မှာ သူငယ်တန်းမှ နဝမ တန်းအထိ
ကျောင်းစစ်စာမေးပွဲဖြစ်သည် ။ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းရောက်မှ သာ အစိုး
ရစစ်စာမေးပွဲနှင့် တွေ့ရခြင်းဖြစ်ရာ မျှော်မှန်းထားသည် ထက် လျော့န
ည်းကာ ပညာရေးအဟောသိကံဖြစ်မှုများ လည်း ရှိသည် ကို တွေ့နိုင်ပါ
သည် ။

သို့ဖြင့် ယခုပညာသင်နှစ်မှ စ၍ စတုတ္ထတန်းနှင့် အဋ္ဌမတန်းစာမေး
ပွဲများအား ရှေးယခင်က စစ်ဆေးခဲ့သည့် အတိုင်း အစိုးရစစ်(ဝါ)ဘုတ်စ
စ်စာမေးပွဲများ အဖြစ် ကျင်းပရန် စီစဉ်လျာထားလျက် ရှိကြောင်း သိရ
၏။ ဤသို့ဖြင့် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းမရောက်မီ အဆင့်နှစ်ဆင့်တွင် ကျော
င်းသား၊ ကျောင်းသူများ ၏ အရည်အချင်းအား စစ်ထုတ်နိုင်တော့မည်

ဖြစ်၏။

လွန်ခဲ့သည့် စာသင်နှစ်များ အတွင်း ကျောင်းတွင်းစာမေးပွဲ၏ အောင်ချက်များကိုလေ့လာ ရာတွင် ထူးခြားမှုရှိလာသည် ကိုတွေ့ရ၏။ ယင်းမှာ အခြားမဟုတ်၊ အတန်းကြီးများ အထူးသဖြင့် အဌမတန်း၊ နဝမတန်း စာမေးပွဲများ တွင် ကျရှုံးသူအရေအတွက် သိသိသာသာများ လာခြင်းပင်ဖြစ် သည် ။ နာမည်ကြီးကျောင်းများ တွင် လည်း အလားတူ အခြေအနေမျိုးတွေ့ရ၏။

ဆိုရလျှင် လွန်ခဲ့သည့် လေး၊ ငါးနှစ်ခန့်က အောင်ချက်ရာနှုန်းများ နှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင် သိသာနိုင်သည် ။ ယင်းနှစ်များက ကျောင်းစစ်စာမေးပွဲများ တွင် ကျရှုံးသူမရှိသလောက် နည်းပါး၏။ အချို့ကျောင်းငယ်များ ဆိုလျှင် အောင်စာရင်းပင် ကပ်စရာမလို၊ အောင်စာရင်းထွက်သည့် နေ့တွင် ကျောင်းသင်ပုန်းတစ်ခုတွင် "အတန်းအသီးသီးမှ ဖြေဆိုသူအားလုံးအောင်မြင်သည် "ဟူ၍ စာတစ် ကြောင်းတည်း ရေးလိုက်သည် များ လည်း ရှိ၏။

ဤသို့ကျရှုံးသူမရှိ အောင်မြင်လာခြင်းကြောင့် ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများမှာ တစ်တန်း ပြီးတစ်တန်း အတန်းများ တက်လာသော်လည်း ယင်းအတန်းအသီးသီးတွင် ကျေညက်ရမည့် စာများ မှာ မကျေညက်ခဲ့။ ဤသို့ဖြင့် အတန်းကြီးများ သို့ရောက်ရှိလာ၏။ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအရောက်တွင် အစိုးရစစ်နှင့် တွေ့သောအခါ မရှုနိုင်မကယ်နိုင်နှင့် ကျရှုံးသူဦးရေများ ပြားလာကာ တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ် ကျရှုံးရုံကာမျှနှင့် ကျောင်းမှ ထွက်ခွာသွားကြသူများ လည်း အများ အပြားတွေ့ရှိနိုင်လေသည် ။ ယင်း သို့သော် မျိုးဆက်များကား ယနေ့တိုင် ကျန်ရှိနေဆဲ ဖြစ်၏

ယခုကဲ့သို့ စတုတ္ထတန်းနှင့် အဌမတန်းကို စစ်ဆေးမည့် ပုံစံပြောင်း
လိုက်ခြင်းဖြင့် မိဘများက လည်း မိမိတို့ ၏ သားသမီးများကို ပေါ့ပေါ့ဆ
ဆ လွှတ်ထား၍ မရတော့သည် ကို သိမြင်လာကြသည် ။ သားသမီးအ
ရေး တတ်နိုင်သမျှ အလေးထားလာကြသည် ကိုလည်း တွေ့ရ၏။

ဆိုရလျှင် အခြေခံပညာကျောင်းများက ကျန်းသုမရှိ အနေအထားမှ
အရည်အချင်းမပြည့်မီ သူများကို တဖြည်းဖြည်းစစ်ချနေသည် ကိုတွေ့ရ
သည် ။ ဤသို့ အတန်းအသီးသီးတွင် အရည်အချင်း ပြည့်မီသူများကိုသာ
အောင်မြင်စေခြင်းဖြင့် အစိုးရစစ်စာမေးပွဲနှင့် တိုက်ရိုက်ထိတွေ့ရမည့်
တက္က သိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲတွင် အရည်အချင်းပြည့်ပြည့် အောင်ချက်
ကောင်းကောင်း ဖြင့် အောင်မြင်ကြ မည်သာဖြစ်သည် ။ ယခုစီမံဆောင်
ရွက်နေသည့် စတုတ္ထတန်းနှင့် အဌမတန်းစာမေးပွဲ စစ်ဆေးမှုပုံ သဏ္ဌာ
န်ပြောင်းလဲခြင်းက တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲအတွက် ကြိုတင်လေ့
ကျင့်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါ သည် ။

ယခုအခါတွင် အစိုးရကျောင်းများ နှင့် အတူ ပုဂ္ဂလိကကျောင်းများ
လည်း ပေါ်ထွန်းနေပြီဖြစ် ၏။ ယင်းပုဂ္ဂလိကကျောင်းများ ၏ အောင်ချ
က်ရာခိုင်နှုန်းကိုကြည့်လျှင် အစိုးရကျောင်းများ နှင့် ဆန့် ကျင်ဘက်ဖြစ်
နေသည် ကိုတွေ့ရ၏။ အစိုးရကျောင်းများက အရည်အချင်းမပြည့်မီသူ
များကို အတန်း ချသည့် အနေအထားမျိုးတွင် ပုဂ္ဂလိကကျောင်းများက
ကျန်းသုမရှိသလောက် အောင်စာရင်းများ ထုတ်ပြန်နေသည် ကို တွေ့ရ
၏။ ပညာမလို အတန်းတက်ရမှုကိုသာလိုသော မိဘများ လည်း ပုဂ္ဂလိ
က ကျောင်းများ တွင် အပြေးအလွှား အပ်နှံနေကြသည် ကိုတွေ့ရ၏။

စင်စစ် ပုဂ္ဂလိကကျောင်းများ သည် လည်း ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၏
လက်အောက်တွင် ရှိသည့် အခြေခံပညာသင်ကျောင်းများကဲ့သို့ပင် စာ

မေးပွဲစစ်ဆေး၍ အောင်စာရင်းများ ထုတ်ပြန်ကြေညာနေရ သည် ဖြစ်
ရာ ကျရှုံးသူမရှိ အောင်ချက်များ ထုတ်ပြန်နေမှုအပေါ် ပြန်လည်လေ့လာ
သုံးသပ်ရန် လိုအပ် လာပြီဖြစ်သည်။ ။ အတန်းတိုင်းတွင် "မအောင်မရှိ
ငါ့တပည့်" မူဖြင့် လက်ခံသင်ကြားနေကြလျှင် မလိုလားအပ်သော ပညာ
ရေးအဟောသိကံ ဖြစ်မှုများ မြင့်မားနေဦးမည်ဖြစ်သည်။ ။

ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂလိကကျောင်းများ သည် လည်း အစိုးရကျောင်းများ
ကဲ့သို့ အရည်အချင်းပြည့်မီ သူများကိုသာ အတန်းတင်ပေးသည့် စနစ်
ကို ကျင့်သုံးသင့်သည်။ ။ ထို့အတူ တပည့်များ ၏ အရည်အ သွေးမြင့်မား
လာအောင်လည်း အဘက်ဘက်မှ ဝိုင်းဝန်းကြိုးပမ်းကြရမည်ဖြစ်သည်။ ။
သို့မှ သာ ယင်း ကလေးများ သည် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းဟူသည့် အစိုးရစ
စ်စာမေးပွဲနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည့် အခါ မိမိတို့ ၏ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုနဲ့ အ
တူ အောင်မြင်မှုရနိုင်ပေလိမ့်မည်။ မိမိတို့ မျှော်မှန်းသည့်
အရည်အချင်းပြည့် မီသော လူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ်များ မွေးထုတ်နိုင်
ပေလိမ့်မည်။ ဤသည် မှာ အောင်ချက်ထိန်းညှိနိုင် ရေးနှင့် တိုက်ရိုက်အ
ချိုးကျနေလိမ့်မည်ဟု တွေးဆမိသည်။ ။

ဇွန် ၁၂၊ ၂၀၁၄
ကြေးမုံ။

အခြေခံပညာရေးဂုဏ်ရောင် မညှိုးနွမ်းစေဖို့

ပညာရေးဖြင့် ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သည့် နိုင်ငံတော်ကြီးတည်ဆောက်ဖို့ အနှစ်နှစ်အလလ က မျှော်မှန်းခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မျှော်မှန်းသလောက် ခရီးမပေါက်နိုင်ခဲ့ကြပါဘူး။ ဒါကြောင့် လည်း နိုင်ငံတော်ရဲ့ ခေတ်ပြောင်းစနစ်ပြောင်းကာလမှာ ပညာရေးစနစ်ကိုလည်း ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုတွေ၊ အစီအမံသစ်တွေနဲ့ ဖော်ဆောင်ဖို့ ၊ စစ်မှန်တဲ့ အမျိုးသားပညာရေးဥပဒေပေါ်ထွန်းလာဖို့ ဝိုင်းဝန်းကြံ ဆနေချိန်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ထူးခြားတဲ့ သိသာထင်ရှားမှုတွေကတော့ ပညာရေးအသုံးစရိတ်ကို တိုးမြှင့်လာခြင်း၊ မူလတန်းနဲ့ အလယ်တန်းပညာရေးမှာ အခမဲ့ပညာသင်ယူခွင့်ပေးနိုင်ခြင်းတို့ ပါပဲ။

ဘာပဲပြောပြော မိဘတွေမှာ ကျောင်းအပ်နှံစရိတ်၊ စာအုပ်ဖိုး၊ ခဲတံဖိုးကအစ သက်သာခွင့်ရ လို့ အဆင်ပြေစွာ အပ်နှံနိုင်ကြတာတွေကိုလည်း ကြားသိနေရပါတယ်။ အထက်တန်းဆင့်မှာ ပေးရတဲ့ ကျောင်းလခ၊ စာအုပ်ဖိုးကလည်း မပြောပလောက်ပါဘူး။ ခုချိန်မှာ ဆိုရင် ပုဂ္ဂလိကကျောင်းတွေ လည်း ဖွင့်လာနိုင်ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကျောင်းသားမိဘအများစုကတော့ အစိုးရကျောင်းကိုပဲ အားကိုးအားထားပြုနေရဆဲပါ။ ခုလို ကျောင်းဖွင့်ရာသီမျိုးမှာ ဆိုရင် မကြာခဏဆိုသလိုကြားနေရတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေလည်း မရိုးနိုင်အောင်ပါပဲ။

ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးလို့ တစာစာအောင်နေပေမယ့် အမြင်မပြောင်း

အသွင်မပြောင်းဘဲ ပိုနေ မြ ကျားနေမြ အဖြစ်အပျက်တွေကလည်း ရှိနေ ဆဲပါ။ အဓိက အခြေခံပညာရေးကဏ္ဍကို စိန်ခေါ်နေ တဲ့ ပုံရိပ်မည်းတွေ ကတော့

(၁) ငွေကြေးကောက်ခံနေမှု

အခြေခံပညာရေးကျောင်းတွေမှာ ငွေကြေးကုန်ကျစရိတ်ဆိုလို့ ဘာ မှ မရှိပါဘူး။ ကောက်ခံခွင့် လည်း ပေးမထားပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဟိုကြေးဒီကြေးဆိုပြီး ကောက်ခံမှုတွေကလည်း ကြားနေရဆဲပါ။ သတင်းစာမျက်နှာတွေပေါ်မှာ ဖတ်နေရဆဲပါ။ အဲဒါ ဘာကြောင့် ဒီလိုတွေဖြစ် နေရတာလဲ။ ထုတ်ပြန် ထားတဲ့ အမိန့်ကို သိသိသာသာ ကျူးလွန်ခြင်းပါ ပဲ။ ဒီလိုကိစ္စတွေကို တရားဝင် တိုင်တန်းနိုင်ပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ အများ စု က မတိုင်တန်းကြပါဘူး။ ရှင်းပါတယ်။ ကိုယ့်သားသမီးအဆင်ပြေရေး၊ ဝင် ခွင့်ရရေးအတွက်ပဲ အရေးကြီးကြလို့ ပါ။

(၂) ကျောင်းအပ်နှံခြင်း

ရန်ကုန်မြို့မှာ နာမည်ကြီးကျောင်း ၁၉ ကျောင်းလောက်ရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်။ အဲဒီကျောင်း တွေက ဝင်ခွင့်ရဖို့ ခက်ပါတယ်။ နယ်ကျော် ကျောင်းအပ်ဖို့ ဆိုရင် ပိုပြီးခက်ခဲပါတယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း ဝင်ခွင့်ရနေကြ ပါတယ်။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ဝင်ခွင့်ရနေကြသလဲ။ ငွေကြေးအမြောက်အမြား အကုန်အ ကျခံနိုင်သူတွေ နည်းမျိုးစုံသုံးနေကြတယ်။ ဒါကတော့ မိဘတွေရဲ့ အတ္တကြီးမှုပါ။ ကိုယ့် သားသမီး တော်တာမတော်တာ အပထား။ နာမည်ကြီးတဲ့ ကျောင်းတွေ မှာ ထားရတာကို ဂုဏ်တစ်ခုအဖြစ် ယူဆ နေကြတယ်။ ဒါကြောင့် အဆ

က်အသွယ်ရှာတယ်။ ငွေကြေးပုံပေးပြီးအပ်နေကြတယ်။ တချို့ကျောင်း
တွေမှာ တိုင်ကြတောကြနဲ့ စစ်လားဆေးလားဖြစ်ကုန်ရတယ်။ အခြေခံ
ပညာရေးရဲ့ ဂုဏ်ကို ညှိုးနွမ်း စေတာပေါ့။

တကယ်တော့ တစ်ကျောင်းနဲ့ တစ်ကျောင်း သိပ်ပြီးကွဲပြားလှတယ်
တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီ သင်ရိုး၊ ဒီလိုအရည်အချင်းရှိတဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမ
တွေပဲ သင်တာပါ။ နာမည်ကြီးတဲ့ ကျောင်းတွေကို ကြည့်ရင် အောင်ချ
က်ကောင်းတယ်။ ဂုဏ်ထူးများများ ထွက်တယ်။ ဘာကြောင့် အဲဒီလိုဖြစ်
ရတာလဲ။ ရှင်းပါတယ်။ နာမည်ရှိတဲ့ ကျောင်းဆိုတော့ ငွေကုန်ကြေးကျ
ခံပြီး အပ်နိုင်သူတွေလာတယ်။ တော်ပေ ဆိုတဲ့ ကျောင်းသား၊ ကျောင်း
သူတွေများများ ရတယ်။ မိဘက ပြင်ပကျူရှင်တွေ၊ ဝိုင်းတွေမှာ အပုံ အ
ပိုးအများကြီး အကုန်ခံနိုင်တယ်။ ဆိုရရင် ဒီကျောင်းက အောင်တယ်ဆို
တဲ့ ဂုဏ်ကို ယူချင်ကြတာ ပါ။ တကယ်တမ်း အခန်းတွင်းစာသင်ကြားမှု
က မကွာလှပါဘူး။ တချို့နာမည်ကြီးကျောင်းဆိုရင် ထင်သလောက်
တောင် စာသင်ကြားမှု မရှိဘူး။

စာရေးသူကိုယ်တိုင် ကြုံခဲ့တဲ့ အဖြစ်အပျက်ကလေးကိုကြည့်ပါ။ နာ
မည်ကြီးကျောင်းက တ ပည့်တစ်ဦး၊ A ခန်းရပါတယ်။ တော်လည်း
တော်တာကိုး။ တစ်ခန်းထဲမှာ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ ၉၀ လောက်ထ
ည့်ထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီကလေးက အိမ်မှာ တစ်ယောက်တည်း ဘာသာ
စုံပြန်သင်နေ တယ်။ နှစ်စဉ်က ကျောင်းအမြဲသွားရတယ်။
နောက်ပိုင်းမှာ ပျက်လို့ ရတယ်ပြောတယ်။ သင်ပုံကြား ပုံ မေးကြည့်
တော့ တပည့်မလေးပြောတာက ဘာသာစုံတောင် ဝင်သင်တာမရှိဘူး။
ဝင်လာရင်လည်း "နင်တို့ က အိမ်မှာ စပါယ်ရှယ်ပိုင်းတွေ တက်နေတာ။
တော်ပြီးသားတွေ။ ငါသင်ဖို့ တောင် မလိုဘူး။ ကိုယ်ကျက်စရာရှိတာကျ
က်၊ မှတ်စရာရှိတာမှတ်တဲ့ ။ Aခန်းဆိုတော့ လူတော်တွေချည်းပဲ။ ကိုယ့်

စာ ကိုယ်ကြည့်နေကြတဲ့ သူချည်းပဲ"တဲ့ ။ အခု အဲဒီကျောင်းသူကလေး
ဆေးကျောင်းမှာ ။

(၃) တန်းပိုင်နဲ့ ဘာသာရပ်သင်ဆရာများ

အထူးသဖြင့် တန်းပိုင်နဲ့ ဘာသာရပ်သင် ဆရာ၊ ဆရာမတွေရဲ့ အခန်းကဏ္ဍမှာ လည်း မပြောင်းလဲနိုင်သေးတာတွေရှိနေဆဲပဲ။ တကယ်တော့ ကျောင်းတွင်းစစ်ဆေးတဲ့ အခန်းတွေမှာ ပါ။ ပိုပြီး သဲသဲလှုပ်နေတာကတော့ မူလတန်းဆင့်။ မိဘတွေကလည်း ကဲကဲလှုပ်ပါ။ တန်းပိုင်ဆီတက်မှ အဆင့်ကောင်းတယ်။ အမှတ်ကောင်းတယ်။ အပြင်မှာ သင်တဲ့ ကလေးဆိုရင် အနှိမ်ခံရတယ်။ မျက်နှာ မရဘူး။ ဆရာ၊ ဆရာမကို များများကန်တော့နိုင်မှ မျက်နှာပန်းလှတယ်။ ဦးစားပေးခံရတယ်။ ဒါတွေ ကလည်း ကြားနေကျ မရိုးနိုင်တဲ့ ပုံပြင်တွေလိုပါပဲ။ ဒါကလည်း အခြေခံပညာရေးရဲ့ ဂုဏ်သတင်းကို မှေးမှိန်စေတာပါ။

ဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျောင်းအုပ်ကြီးတွေအနေနဲ့ ကလည်း ပုံစံအမျိုးမျိုး ကိုင်တွယ်တတ်ကြပါတယ်။ ဥပမာ-မေးခွန်းကို ကိုယ်တိုင်ထုတ်တယ်။ စစ်တော့ ဝိုင်းကြီးချုပ်၊ တချို့ ကုတ်စနစ်။ ဒါပေမဲ့ လည်း ပုံစံအမျိုးမျိုးအသာစီး ရယူနေကြတာတွေကလည်း တွေ့နေရတာပဲ။ အောက်မှာ ဖော်ပြထားတဲ့ သားအမိနှစ်ဦးရဲ့ စကားပြောခန်းကိုဖတ်ကြည့်ပါ။

သူငယ်တန်းကျောင်းသူ

- မေမေ သမီးတို့

အတန်းတင်စာမေးပွဲဖြေတုန်းကလေ။

မိခင်

- ပြောပါဦး သမီး။

သူငယ်တန်းကျောင်းသူ

- သမီးရှေ့က ကျောင်းသူလေးကို ဆ

ရာမက ခဏခဏလာကြည့်တယ်အမေ။

မိခင်

- ဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲ သမီး။

သူငယ်တန်းကျောင်းသူ - ဆရာမက "ဒီဟာမှားနေတယ်၊ ပြင်လိုက်ဦး" လို့ လာ လာပြီးပြောတယ်။

မိခင်

- အေးလေ။ သူမှားနေလို့ နေမှာ ပေါ့သမီးရဲ့ ။

သူငယ်တန်းကျောင်းသူ

- ဒါဖြင့် သမီးကျတော့ လာလည်း မကြည့်ဘူး။ မှားတယ်လို့ လည်း ထောက်မပြဘူး မေမေ။

မိခင်

- ဟင်-

သူငယ်တန်းကျောင်းသူ

- အဲဒါကြောင့် မေမေ့ကိုပြောတာပေါ့ ။ ကျူရှင် ထားပါလို့ ။

စကားပြောခန်းက ဤမျှသာ။ အတန်းပင်ငယ်၊ လူပင်ငယ်ပေမယ့် လူတို့ ရဲ့ တရားမှု၊ မတရား မှုကို ကလေးတွေသိနေကြပါတယ်။ ငယ်၍ အထင်မသေးသင့်။ မှန်ကန်တဲ့ အပြုအမူအမျိုးမျိုးနဲ့ မိမိ တို့ ရဲ့ ဂုဏ်သတင်းကို မွေးပျံ့စေသင့်တယ်။

ဒါကြောင့် ခုဖော်ပြခဲ့တဲ့ အချက်တွေမှာ တစ်ချက်မဟုတ် တစ်ချက်နဲ့ ငြိစွန်းပြီး အခြေခံပညာ ရေးကဏ္ဍရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိပါးကျဆင်းနေစေတာပါ။ ဒါတွေဟာ အခြေခံပညာရေးကို စိန်ခေါ်နေ တဲ့ ပုံရိပ်မည်းတွေပါပဲ။ ဒါတွေကို နည်းမှန်လမ်းမှန်နဲ့ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းနိုင်မယ်ဆိုရင် ပညာရေး ကဏ္ဍကြီးတစ်ခုလုံးရဲ့ အခြေခံဖြစ်တဲ့ အပိုင်းမှာ အများ ပြည်သူရဲ့ ယုံကြည်ကိုးစားမှုကို ရလာနိုင် ကြောင်းပါ။

အတွဲ(၁၁)၊ အမှတ်(၁၅)

မြို့ဝှတ် ၁ ရက်၊ ၂၀၁၄
ဇွဲကျေးရွာဝှာနယ်။